

Sygn. akt VIII U 658/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	Sędzia Mariola Szmajduch
Protokolant	Katarzyna Stefańczyk

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2019 r. w Gliwicach

sprawy A. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o zwrot nienależnie pobranego świadczenia

na skutek odwołania A. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 15 marca 2019 r. **nr** (...) - (...)

oddala odwołanie.

(-) Sędzia Mariola Szmajduch

Sygn. akt VIII U 658/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 15 marca 2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018r., poz. 1270 ze zm.), rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 22 lipca 1992r. w sprawie szczegółowych zasad zawieszania lub zmniejszania emerytury i renty (Dz. U. Nr 58, poz. 290 ze zm.) i ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019r., poz. 300 ze zm.) dokonał miesięcznego rozliczenia emerytury w roku rozliczeniowym trwającym od 1 stycznia 2018r. do 31 grudnia 2018r. Po dokonaniu rozliczenia emerytury za ww. rok rozliczeniowy organ rentowy ustalił, że przychód w poszczególnych miesiącach rozliczanego okresu uzasadniał zmniejszenie świadczenia łącznie o kwotę 6.389,33 zł., wobec czego, ubezpieczony A. K. pobrał nienależnie emeryturę w łącznej kwocie 6.389,33 zł. Równocześnie ZUS zobowiązał ubezpieczonego do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia w powyższej kwocie.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany. Odwołujący po ostatecznym sprecyzowaniu swojego stanowiska w toku procesu, nie kwestionował, że doszło do przekroczenia przez niego niższej kwoty granicznej osiąganego przychodu, wobec czego jego emerytura winna podlegać zmniejszeniu. Równocześnie nie zgodził się z

wyliczoną przez organ rentowy kwotą, jaką winien zwrócić, jako nienależnie pobrane świadczenie. Podkreślił, że skoro nie przekroczył tzw. wyższej kwoty granicznej przychodu, to w jego wypadku winien znaleźć zastosowanie przepis § 9 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 22 lipca 1992r. w sprawie szczegółowych zasad zawieszania lub zmniejszania emerytury i renty. W konsekwencji zaś wyliczona przez ZUS kwota nienależnie pobranych świadczeń winna być pomniejszona o kwotę pobranej zaliczki na podatek dochodowy. Nie zaś jak to wyliczył organ rentowy, w wysokości brutto.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy, wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swe dotychczasowe stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji. ZUS wskazał, że ubezpieczony ma prawo do emerytury górniczej od 20 lipca 2015r., a nadto kontynuuje zatrudnienie. W związku z osiągnięciem przychodu w 2018r. ZUS dokonał rozliczenia pobieranej od 1 stycznia do 31 grudnia 2018r. emerytury i ustalił, że ubezpieczony osiągnął przychód w kwocie 51.221,72 zł. Z kolei rozbił tę kwotę na przychód osiągany w poszczególnych miesiącach tego okresu, uzasadniał zmniejszenia jego świadczenia za poszczególne miesiące na łączną kwotę 6.389,33 zł., wobec czego zaskarżoną decyzją ZUS zobowiązał ubezpieczonego do zwrotu tej kwoty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 sierpnia 2015r. ubezpieczony A. K. złożył wniosek o emeryturę górniczą. We wniosku wskazał, że zamierza osiągać przychód w kwocie nie powodującej zawieszenia wysokości świadczenia. Równocześnie jednak zaznaczył, że w dalszym ciągu pozostaje w zatrudnieniu.

Decyzją z dnia 19 sierpnia 2015r. (...) Oddział Z. przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej od 20 lipca 2015r., tj. od osiągnięcia okresu uprawniającego do tego świadczenia.

Ubezpieczony kontynuował zatrudnienie w KWK (...), które zakończył z dniem 28 września 2015r. W związku z powyższym w dniu 29 września 2015r. wystąpił do ZUS o ponowne ustalenie wysokości emerytury i podjęcie jej wypłaty. Do wniosku załączył świadectwo potwierdzające fakt wykonywania i datę zakończenia zatrudnienia u powyższego pracodawcy.

Organ rentowy decyzją z 7 października 2015r. przeliczył ubezpieczonemu wysokość emerytury i równocześnie podjął jej wypłatę w pełnej wysokości od 1 września 2015r. Następnie ubezpieczony przedstawiał świadectwa pracy na kolejne roczne okresy, potwierdzające jego zatrudnienie w (...) Sp. z o.o. w M.. W związku z tym organ rentowy doliczał mu na wysokość emerytury kolejne okresy zatrudnienia. Niezależnie od powyższego pracodawca odwołującego corocznie przedstawiał zaświadczenia o rocznym przychodzie odwołującego za lata 2015, 2016 i 2017. ZUS w oparciu o te zaświadczenia, dokonując rozliczenia świadczenia ubezpieczonego za poszczególne lata, nie stwierdził przekroczenia niższej kwoty granicznej dla każdego z tych lat.

W zaświadczeniu z 11 lutego 2019r. (...) Sp. z o.o. w M. wskazała, że ubezpieczony z tytułu zatrudnienia w tej spółce od 1 stycznia do 31 grudnia 2018r., osiągnął przychód w łącznej kwocie 51.221,72 zł, powodującej zmniejszenie wysokości świadczenia za rok 2018. W zaświadczeniu tym wskazano również szczegółowe kwoty przychodu odwołującego osiągnięte w poszczególnych miesiącach tego roku.

W oparciu o to zestawienie Sąd ustalił, że odwołujący osiągnął następujące miesięczne kwoty przychodu:

- za styczeń 2018 – 2.488,96 zł,
- za luty 2018 – 4.381,62 zł,
- za marzec 2018 – 3.923,32 zł,
- za kwiecień 2018 – 3.983,18 zł,
- za maj 2018 – 4.189,80 zł,

- za czerwiec 2018 – 4.844,33 zł,
- za lipiec 2018 – 3.878,85 zł,
- za sierpień 2018 – 4.403,06 zł,
- za wrzesień 2018 – 5.694,60 zł,
- za październik 2018 – 4.414,05 zł,
- za listopad 2018 – 4.618,83 zł,
- za grudzień 2018 – 4.401,72 zł.

Świadczenie ubezpieczonego, wobec złożenia przez niego oświadczenia o zamiarze osiągnięcia przychodu nie powodującego zmniejszenia ani zawieszenia świadczenia, w roku 2018 było co miesiąc wypłacane w pełnej wysokości.

Organ rentowy, z uwagi na przekroczenie granicznej kwoty przychodu przez ubezpieczonego w okresie od 1 stycznia 2018r. do 31 grudnia 2018r., dokonał rozliczenia świadczenia pobranego w tym okresie i ustalił, że ubezpieczony przekroczył niższą kwotę graniczną dla tego okresu o 13.370,02 zł.

W piśmie z 28 lutego 2019r., ubezpieczony zwrócił się do ZUS o zastosowanie wobec niego korzystniejszego, miesięcznego rozliczenia jego świadczenia, w związku z osiąganym przez niego w roku 2018 przychodem.

Organ rentowy w zaskarżonej decyzji dokonał miesięcznego rozliczenia emerytury odwołującego, uznając w szczególności, że jego przychód za styczeń 2018r., nie powodował w tym miesiącu konieczności zmniejszenia świadczenia. Z kolei jego przychód osiągany od lutego do grudnia 2018, powodował w poszczególnych miesiącach konieczność zmniejszenia świadczenia o kwotę maksymalnego zmniejszenia za każdy miesiąc.

Sąd ustalił, że kwota maksymalnego miesięcznego zmniejszenia emerytury w razie osiągnięcia przychodu w kwocie przekraczającej 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, powodującego zmniejszenie świadczenia, za luty 2018r. wyniosła 565,53 zł, zaś za pozostałe miesiące tego roku wyniosła 582,38 zł.

W konsekwencji łączna kwota, o którą w związku z przekroczeniem przez przychód odwołującego niższej kwoty granicznej, winno być zmniejszone świadczenie odwołującego (tzw. kwota zmniejszenia), za rok 2018 wyniosła 6.389,33 zł.

W konsekwencji ZUS, zaskarżoną decyzją, zobowiązał ubezpieczonego do zwrotu tej kwoty jako nienależnie pobranego świadczenia.

Sąd ustalił, iż graniczna kwota przychodu powodująca zmniejszenie świadczenia (70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy) wynosiła dla okresu od 1 stycznia 2018r. do 31 grudnia 2018r. 37.851,70 zł tj.

- 2.979,00 zł - od 1 stycznia 2018r. do 28 lutego 2018r.,
- 3.161,70 zł - od 1 marca 2018r. do 31 maja 2018r.,
- 3.236,00 zł - od 1 czerwca 2018r. do 31 sierpnia 2018r.,
- 3.164,80 zł - od 1 września 2018r. do 30 listopada 2018r.,
- 3.206,20 zł - od 1 grudnia 2018r. do 31 grudnia 2018r.;

Równocześnie kwota maksymalnego miesięcznego zmniejszenia emerytury, w okresie od 1 stycznia do 28 lutego 2018r., wyniosła 565,53 zł, natomiast miesięczna kwota maksymalnego zmniejszenia emerytury, w okresie od 1 marca do 31 grudnia 2018r. wyniosła 582,38 zł.

Sąd ustalił nadto, iż ubezpieczony był w kolejnych decyzjach ZUS pouczany o konsekwencjach osiągnięcia przychodu w kwocie przekraczającej miesięcznie 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia oraz 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia oraz o obowiązku powiadamiania ZUS o wszelkich okolicznościach mających wpływ na prawo i wysokość emerytury.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego i wyjaśnień odwołującego (k.15-16). Sąd uznał zgromadzony materiał dowodowy za kompletny i wiarygodny, a przez to pozwalający na poczynienie ustaleń faktycznych w sprawie. Ubezpieczony nie kwestionował wysokości osiągniętego w okresie spornym przychodu a jedynie prawidłowość dokonanego rozliczenia.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 104 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2018r., poz. 1270 ze zm.) prawo do emerytury lub renty ulega zawieszeniu lub świadczenia te ulegają zmniejszeniu, na zasadach określonych w ust. 3-8 oraz w art. 105, w razie osiągnięcia przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, o której mowa w ust. 2 oraz z tytułu służby wymienionej w art. 6 ust. 1 pkt 4 i 6.

Za działalność podlegającą obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, o której mowa w ust. 1, uważa się zatrudnienie, służbę lub inną pracę zarobkową albo prowadzenie pozarolniczej działalności, z uwzględnieniem ust. 3 (ust. 2).

Zgodnie z ust. 7 prawo do emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy oraz renty rodzinnej, do której uprawniona jest jedna osoba, ulega zawieszeniu w razie osiągnięcia przychodu w kwocie wyższej niż 130 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Zgodnie zaś z ust. 8 w razie osiągnięcia przychodu w kwocie przekraczającej 70 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, nie wyżej jednak niż 130 % tej kwoty, świadczenie ulega zmniejszeniu o kwotę przekroczenia, nie większą jednak niż kwota maksymalnego zmniejszenia obowiązującą w dniu 31 grudnia 1998r. w wysokości:

- 1) 24 % kwoty bazowej obowiązującej przy ostatniej waloryzacji w 1998 r. - dla emerytury lub renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy;
- 2) 18 % kwoty bazowej, o której mowa w pkt 1 - dla renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy;
- 3) 20,4 % kwoty bazowej, o której mowa w pkt 1 - dla renty rodzinnej, do której uprawniona jest jedna osoba.

W myśl art. 104 ust. 10 Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski":

- 1) w terminie do 14 dnia roboczego drugiego miesiąca każdego kwartału kalendarzowego - kwoty przychodu, o których mowa w ust. 7 i 8, z zaokrągleniem w górę do pełnych 10 groszy;
- 2) w terminie do 14 roboczego dnia listopada - kwoty graniczne przychodu dla mijającego roku kalendarzowego.

Zgodnie z Komunikatem Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 19 listopada 2018r. (M.P. z 2018r., poz.1153) w sprawie granicznych kwot przychodu dla 2018r. stosowanych przy zawieszaniu albo zmniejszaniu emerytur i rent

ogłoszonym na podstawie art. 104 ust. 10 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018r., poz. 1270), kwoty graniczne przychodu dla 2018 r. wynoszą odpowiednio:

1) 37.851,70 zł - co stanowi sumę kwot przychodu odpowiadających 70 % przeciętnych miesięcznych wynagrodzeń w wysokości:

-2.979,00 zł - od 1 stycznia 2018r. do 28 lutego 2018r.,

-3.161,70 zł - od 1 marca 2018r. do 31 maja 2018r.,

-3.236,00 zł - od 1 czerwca 2018r. do 31 sierpnia 2018r.,

-3.164,80 zł - od 1 września 2018r. do 30 listopada 2018r.,

-3.206,20 zł - od 1 grudnia 2018r. do 31 grudnia 2018r.;

2) 70.295,30 zł - co stanowi sumę kwot przychodu odpowiadających 130 % przeciętnych miesięcznych wynagrodzeń w wysokości:

-5.532,30 zł - od 1 stycznia 2018r. do 28 lutego 2018r.,

-5.871,70 zł - od 1 marca 2018r. do 31 maja 2018r.,

-6.009,70 zł - od 1 czerwca 2018r. do 31 sierpnia 2018r.,

-5.877,40 zł - od 1 września 2018r. do 30 listopada 2018r.,

-5.954,30 zł - od 1 grudnia 2018r. do 31 grudnia 2018r.

Natomiast szczegółowe zasady rozliczania świadczeń zawiera rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 22 lipca 1992r. w sprawie szczegółowych zasad zawieszania lub zmniejszania emerytury i renty (Dz. U. Nr 58, poz. 290 ze zm.).

Sąd orzekający zwraca uwagę, że do ubezpieczonego zastosowanie znajdują kwoty wymienione w punkcie 1 cytowanego komunikatu Prezesa ZUS, bowiem te kwoty dotyczą zmniejszenia emerytury. Natomiast osiągnięcie przychodu w kwotach wskazanych w punkcie 2 powodowałoby całkowite zawieszenie pobieranej emerytury.

Bezsporne jest, że okresie od 1 stycznia 2018r. do 31 grudnia 2018r. osiągnął on przychód w łącznej kwocie 51.221,72 zł z tytułu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w M. (k.157 a.e.).

Ubezpieczony przekroczył zatem graniczną kwotę przychodu, jaki mógł osiągnąć w roku 2018, tzw. kwotę przekroczenia, o kwotę 13.370,02 zł (51.221,72 zł - 37.851,70 zł = 13.370,02 zł).

Zgodnie z pkt 3 lit. a) Komunikatu Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 15 lutego 2016r. (M.P. z 2016r., poz. 168) – wydanego w oparciu o art. 94 ust 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, kwota maksymalnego zmniejszenia emerytury w razie osiągnięcia przychodu w kwocie przekraczającej 70 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, nie wyższej jednak niż 130 % tego wynagrodzenia, wynosi od 1 marca 2016. 563,05 zł miesięcznie. Natomiast zgodnie z pkt 3 lit. a) Komunikatu Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 20 lutego 2018r. (M.P. z 2018r., poz. 216), kwota maksymalnego zmniejszenia emerytury w razie osiągnięcia przychodu w kwocie przekraczającej 70 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, nie wyższej jednak niż 130 % tego wynagrodzenia, wynosi od 1 marca 2018. 582,38 zł miesięcznie.

Jako że przychód odwołującego za styczeń 2018r., nie przekraczał niższej kwoty granicznej, zatem za okres od 1 lutego 2018r. do 31 grudnia 2018r. maksymalna kwota zmniejszenia emerytury z tego tytułu wynosiła 6.389,33 zł (1 m-c x 563,05 zł + 10 m-cy x 582,38 zł).

Odwołujący w całym 2018r. (z uwagi na złożone przez niego oświadczenie o zamiarze osiągnięcia przychodu nie powodującego zmniejszenia ani zawieszenia świadczenia) miał wypłacaną emeryturę w pełnej wysokości, ZUS zobowiązał zatem ubezpieczonego do zwrotu kwoty maksymalnego zmniejszenia, jako kwoty nienależnie pobranej emerytury za 2018r.

Sąd wskazuje, że ubezpieczony nie kwestionował wysokości osiągniętego przychodu a jedynie sposób jego rozliczenia. Materiał dowodowy zebrany w sprawie wskazuje jednak jednoznacznie, że rozliczenie to – przy uwzględnieniu dowodów, jakimi dysponował ZUS w dacie wydania zaskarżonej decyzji – jest prawidłowe.

Wbrew twierdzeniom ubezpieczonego, w jego przypadku nie znajdzie zastosowania reguła określona w § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 22 lipca 1992r. w sprawie szczegółowych zasad zawieszania lub zmniejszania emerytury i renty (Dz. U. Nr 58, poz. 290 ze zm.). Zgodnie bowiem z tym przepisem organ rentowy po ustaleniu, że łączna kwota dochodu emeryta lub rencisty przewyższyła w danym roku kalendarzowym kwotę graniczną dochodu o kwotę niższą niż kwota nienależnie pobranych świadczeń, informuje emeryta (rencistę) o możliwości uniknięcia zwrotu kwoty nienależnie pobranych świadczeń w razie przekazania na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego kwoty równej kwocie tego przekroczenia, pomniejszonej o kwotę pobranej zaliczki na podatek dochodowy, i wyznacza termin jej zwrotu.

Ubezpieczony domaga się bowiem, aby w jego wypadku, kwotę nienależnie pobranego świadczenia, do zwrotu której został zobowiązany zaskarżoną decyzją, stanowiła kwota maksymalnego zmniejszenia, pomniejszona o kwotę pobranej zaliczki na podatek dochodowy. W ocenie Sądu w niniejszym przypadku nie zachodzą jednak okoliczności, wskazane w dyspozycji tego przepisu. Przepis ten pozwala bowiem na zwrot kwoty nienależnie pobranych świadczeń, będącej kwotą maksymalnego zmniejszenia emerytury, pomniejszonej o kwotę zaliczki pobranej na podatek dochodowy, jedynie w przypadku, gdy kwota przychodu osiągniętego w danym roku, przekracza niższą kwotę graniczną o kwotę, która wynosi mniej niż kwota nienależnie pobranych świadczeń.

W przedmiotowym przypadku, odwołujący mógł, bez wpływu na wysokość przysługującego do wypłaty świadczenia, w okresie od 1 stycznia 2018r. do 31 grudnia 2018r. osiągnąć przychód w łącznej kwocie 37.851,70 zł. Ubezpieczony natomiast w okresie tym osiągnął przychód w łącznej wysokości 51.221,72 zł. Zatem osiągnięty przez niego w tym roku przychód przekroczył niższą kwotę graniczną o 13.370,02 zł. Równocześnie przy zastosowaniu preferencyjnego, miesięcznego sposobu rozliczenia emerytury, ustalono że łączna kwota tzw. maksymalnych zmniejszeń emerytury, tj. miesięcznych kwot, o które po przekroczeniu niższej kwoty granicznej, ZUS może świadczeniobiorcy zmniejszyć pobierane przez niego świadczenie, w roku 2018, wyniosła dla odwołującego 6.389,33 zł. W konsekwencji kwota przekroczenia (13.370,02 zł) okazała się wyższa niż kwota maksymalnego zmniejszenia (6.389,33 zł), stanowiąca ostatecznie kwotę nienależnie pobranych świadczeń. Tym samym brak możliwości zastosowania w przedmiotowym wypadku wspomnianego wyżej przepisu § 9, ust. 1.

Stosownie do treści art. 138 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych osoba, która pobrała nienależne świadczenia jest obowiązana do ich zwrotu.

W myśl ust. 2 powołanego wyżej przepisu za nienależnie pobrane świadczenia uważa się:

1. świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania;

2. świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie fałszywych zeznań lub dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę pobierającą świadczenia.

Stan faktyczny sprawy nie budzi wątpliwości Sądu. Świadczenie pobrane przez ubezpieczonego w wysokości przekraczającej ustalony limit, było świadczeniem nienależnym. Odwołujący pobrał nienależne świadczenie, mimo że zaistniały okoliczności powodujące konieczność zmniejszenia pobieranej przez niego emerytury.

Ubezpieczony w kolejnych decyzjach ZUS był pouczany o konsekwencjach osiągnięcia przychodu w kwocie przekraczającej miesięcznie 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia oraz 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia oraz o obowiązku powiadamiania ZUS o wszelkich okolicznościach mających wpływ na prawo i wysokość emerytury. Był on zatem świadom konsekwencji, jakie niesło za sobą jednoczesne pobieranie emerytury i osiągnięcie przychodów z tytułu zatrudnienia.

Reasumując, w ocenie Sądu zaskarżona decyzja organu rentowego jest prawidłowa.

Mając zatem na uwadze powyższe, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w sentencji wyroku Sąd orzekł o oddaleniu odwołania.

(-)Sędzia Mariola Szmajduch